

Arrest

nr. 265 988 van 21 december 2021
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 15 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 15 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2021 en ter zitting van 20 oktober 2021 de zaken uitgesteld worden tot de terechtzitting van 17 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partijen verklaren de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten.

1.2. De verzoekende partijen verklaren het Rijk te zijn binnengekomen op 8 maart 2020. Op 11 maart 2020 dienen de verzoekende partijen een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Op 12 februari 2021 worden de verzoekende partijen afzonderlijk gehoord op het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Doordat verzoekster ziektesymptomen vertoonde werd het persoonlijk onderhoud vroegtijdig afgebroken. Op 9 april 2021 werd verzoekster een tweede keer gehoord.

1.4. Op 10 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in hoofde van elke verzoekende partij een beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

De eerste bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster werd genomen, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U ging in januari 2020 nadat u trouwde, wonen bij uw man (MACU, CGVS xxx, O.V. xxx) in Ciudad Credisa, gelegen in de stad Soyapango, departement San Salvador. In Credisa domineert bende MS13. Daarvoor woonde u al heel uw leven in Santa Tecla, waar de bende 18 domineert. U zelf had geen werk. Uw man werkte vanaf 2017 bij schoenenwinkel (...), gelegen in La Libertad. Jullie hebben beiden nooit eerder concrete problemen gekend met bendeleden vòòr februari 2020. Op 9 februari 2020 kwam uw man terug van zijn werk rond 21u45. Aan de ingang van de kolonie stonden vier vrienden bij wie hij zich voegde en een praatje sloeg. Plots stopte er een voorbijrijdende auto en stapte er een bendelid van MS13 uit die zich rechtstreeks tot uw man richtte. Hij sloeg uw man met een pistool op zijn hoofd en beval hem zijn gsm en portefeuille af te geven. Uw man deed dit. Hierop ging de man weg. Uw man bleef nog één à twee uur daar ter plaatse om de situatie te bespreken met zijn vrienden en te beslissen of ze klacht zouden indienen of niet. Uiteindelijk ging iedereen naar huis. Uw man diende geen klacht in.

Op 14 februari 2020 ging u op bezoek bij uw moeder in Santa Tecla. Toen u na afloop van dit bezoek 's avonds terug keerde naar Soyapango, nam u de bus. Op de bus zaten twee individuen die u achtervolgden toen u afstapte. Zij spraken u aan en namen u mee naar een verlaten terrein, waarbij één van hen mes in uw rug duwde. De mannen vroegen wat u daar deed, waarop u antwoordde dat u sinds recentelijk slechts bij uw man woonde. De mannen geloofden u niet, bedreigden u en beschuldigden u ervan een verklikster te zijn. U ontkende banden te hebben met de rivaliserende bende en smeekte hen om een kans, waarop zij uw spullen afnamen. Toen ze het adres op uw identiteitskaart zagen, waar nog steeds uw adres in Santa Tecla op stond, verzekerden zij zich er van dat u van bende 18 deel uitmaakt. U bleef hen smeken om u te laten gaan, waarin zij uiteindelijk toestemden. Ze zeiden echter dat ze u in het oog zouden houden en dat als ze u daar nog één keer zouden zien, ze u in stukken zouden hakken. Toen u thuis kwam vertelde u alles aan uw man en zei u dat u niet meer in El Salvador wilde wonen. Jullie verzamelden jullie spullen, bestelden een taxi en verhuisden naar uw moeder die op uw vorige woonplaats in Santa Tecla woont.

Op 21 februari 2020 kochten jullie jullie vliegtuigtickets naar Madrid. Op 24 februari 2020 bracht uw schoonbroer u en uw man naar Soyapango waar zijn oom woont, om enkele koffers voor jullie reis op te halen. Op de terugweg reden jullie voorbij het commerciële centrum en vroegen jullie jullie paspoorten aan. Op 28 februari 2020 kochten jullie jullie vliegtickets van Madrid naar België. Einde februari 2020 vernam u via uw overbuur dat een onbekende aan hem had gevraagd waar de mensen die in het huis tegenover hem –jullie- waren.

U en uw man verlieten El Salvador op 4 maart 2020 en op 5 maart 2020 kwamen jullie aan in België. Op 11 maart 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, evenals uw huwelijksakte, een getuigschrift van werkonbekwaamheid en mails van het Rode Kruis.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U werd dichtbij uw huis tegengehouden door leden van MS13 die, na het zien van uw identiteitskaart met uw oude adres, u met de dood bedreigden indien ze u nog eens daar zagen. U vreest vermoord te zullen worden door leden van bende MS13, omdat zij u er van verdachten tot de rivaliserende bende 18 te behoren. Ten aanzien van uw dochter vreest u dat de

bendeleden haar van u zouden afnemen, om u schade te berokkenen. U vreest dat ze haar zouden gijzelen of doden.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts zijn jullie verklaringen over jullie problemen in El Salvador weinig overtuigend. Zo is jullie eigen gedrag, gelet op de Salvadoraanse context vreemd, waardoor reeds afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo is het vreemd dat u trouwde met uw man, waarna u vervolgens naar zijn huis verhuisde maar dat jullie op voorhand niet de nodige stappen ondernamen om problemen met de bendeleden ter plaatse te vermijden (CGVS xxx p. 6). U zelf was nochtans afkomstig van een wijk waar de rivaliserende bende 18 aanwezig was. Wanneer aan uw man wordt gevraagd waarom jullie het adres op uw identiteitskaart niet aanpasten toen u bij hem ging wonen, geeft hij geen overtuigend antwoord. Zo zegt hij dat u al in verwachting was en u moest gaan werken, wat alles zeer moeilijk maakte. Gelet op de ernst van mogelijke problemen is dit niet overtuigend. Uw man verklaart verder dat men dat op voorhand dient te regelen en dat jullie niet wisten dat jullie zoiets zou overkomen. Wanneer hem wordt gevraagd of jullie er bij hadden stilgestaan dat dit voor problemen kon zorgen gezien u uit een zone afkomstig was waar de rivaliserende bende heerste, antwoordt hij van niet. Gevraagd waarom niet, antwoordt hij dat jullie gefocust waren op jullie huwelijk en op de baby in de buik, waardoor jullie niet zo goed konden nadenken (CGVS xxx p. 11). Dit antwoord overtuigt wederom niet. Gezien jullie geboren en getogen zijn in El Salvador en verwacht mag worden dat jullie hierdoor op de hoogte zijn van de potentiële problemen met bendeleden, kan redelijkerwijs enige anticipatie hierop van jullie worden verwacht. Dat uw man verklaart geen besef te hebben gehad van mogelijke problemen doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder dient in dit verband te worden opgemerkt dat u verklaart dat Soyapango in El Salvador bekend staat als conflictueus, gevaarlijk en risicovol gebied wegens de maras (CGVS I p. 2 en p. 3). Wanneer aan u zelf wordt gevraagd waarom u uw adres niet aanpaste om zo eventuele problemen met bendeleden te vermijden, geeft u eveneens geen overtuigend antwoord. U zegt dat Soyapango gevaarlijk is maar dat de huurprijzen er lager zijn. Uw man woonde er en was er gekend. U dacht niet dat het iets belangrijks was zolang u geen problemen had gehad (CGVS II p. 5). Gelet op uw eerdere verklaringen over de gevaren van Soyapango, is dit weinig aannemelijk. Het gevaar dat mensen lopen die afkomstig zijn uit gebieden waar de rivaliserende bende heerst, wordt eveneens bevestigd door de algemene informatie waarover het CGVS beschikt wat betreft de territorialiteit van bendeleden. Dat jullie niet het initiatief namen om, gelet op deze context, problemen te vermijden is vreemd en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

De bendeleden, die u op een blok van uw huis onderschepten, dreigden u in stukken te hakken indien ze u nog eens in de buurt zouden zien. U verhuisde naar uw moeder in Santa Tecla. U was zeer bang en verliet enkel nog het huis om naar de winkel vlakbij te gaan. Het is dan zeer vreemd dat u wel besliste om samen met uw man koffers op te halen in het huis van zijn oom die in Soyapango woont - aangrenzend aan jullie wijk- waar bende MS13 actief is (CGVS II p.2, p. 3 en p. 4 en CGVS xxx p. 8 en p. 16). Ondanks dat u verklaart dat er bewaking was in de wijk waar uw oom woonde, diende u zich nog

steeds wel door MS13 gebied te begeven, wat logischerwijs onvermijdelijk een extra risico voor u met zich meebracht (CGVS II p. 3). U verklaart in eerste instantie dat de enige reden dat u meeding is dat jullie op datzelfde moment jullie paspoorten zouden ophalen. Uw man verklaarde echter tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat jullie dit niet met elkaar op voorhand hadden besproken en spontaan het idee kregen om jullie paspoorten op te halen eenmaal jullie onderweg waren naar zijn oom (CGVS xxx p. 16). U wordt hierop gewezen, waarop u plots in tegenstellig tot wat u eerder verklaarde zegt dat het inderdaad niet gepland was, maar dat jullie zich dit slechts bedachten toen jullie in Soyapango waren. Gevraagd om welke reden u dan besliste om mee te gaan voor de koffers gezien jullie het ophalen van de paspoorten niet hadden gepland, zegt u dat u ook graag zelf de koffers wilde uitkiezen (CGVS II p. 11). Ten eerste doen uw eigen tegenstrijdige verklaringen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas. Dat u ten tweede een dermate angst voor uw leven zou kennen en zich enkel nog zou begeven naar de winkel die naast het huis van uw moeder lag, maar dat u tegelijkertijd terug zou keren naar Soyapango en zich door gebied van MS13 zou begeven om koffers uit te kiezen is niet aannemelijk. Bovendien verklaart uw man tijdens zijn interview dat u de auto niet uitstapte en dat hij en zijn broer slechts valiezen ophaalden en de auto weer binnen stapten (CGVS xxx p. 16). Dit verschil in verklaringen komt de geloofwaardigheid van uw relaas eveneens niet ten goede.

Wat dit betreft is het eveneens zeer vreemd dat uw man verklaart niet te weten welke bende heerst in de buurt van zijn oom. Gevraagd aan hem of dat niet iets belangrijks was voor jullie om uit te zoeken op voorhand, zegt hij slechts dat jullie overdag gingen en dat het jullie niet belangrijk leek omdat jullie slechts de koffers gingen ophalen (CGVS xxx p. 16). Dit is niet overtuigend. U kende namelijk concrete problemen in Soyapango met bende MS13, die u er van verdacht tot de rivaliserende bende te behoren en die u dreigden te vermoorden indien ze u nog eens zouden zien. Dat uw man in deze context geen weet zou hebben over de aanwezige bende in de buurt van zijn oom, maar slechts onvoorbereid samen met u naar daar zou gaan is gelet op de vrees voor jullie leven weinig aannemelijk. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw man legt verder inconsistente verklaringen af over het door u meegemaakte incident. Zo verklaart hij het volgende: "Ze zeiden dat ze haar daar niet meer wilden zien en als ze haar daar toch zouden zien, zouden ze haar in stukjes hakken en zou niemand ooit nog iets over haar horen. Dus twee uren later, ze hadden haar identiteitskaart afgenomen en haar rugzak. Ik weet goed nog dat mijn vrouw een rode bloes aanhad en een zwarte broek en na twee uur zijn die mannen vertrokken" (CGVS xx/xxx , p. 8). Gezien het vreemd is dat dit incident twee uur zou hebben geduurd wordt uw man hiernaar gevraagd waarop hij volstrekt andere verklaringen aflegt: "Ze zeiden dan nadat ze haar de waarschuwing hadden gegeven dat ze moest wachten tot zij weg waren en zij heeft daar dan twee uur gewacht opdat zij niet zouden terugkomen" (CGVS xx/xxx , p. 14). Dergelijke strijdige verklaringen doen ernstige twijfels rijzen. Uw daaropvolgende verklaringen roepen verdere vragen op: "Dat was een gewoonte die wij hadden in ons huis met onze vrienden. Wij wachtten altijd opdat wij zeker zouden zijn dat zij niet zouden terugkomen." (CGVS xx/xxx , p. 14). Dat u twee uur zou wachten op die plaats is vreemd. Dat u dit zou doen om zeker te zijn dat ze niet terug zouden komen houdt voorts maar weinig steek. Uw man verduidelijkt deze vreemde "gewoonte" op geen enkele manier.

Bovendien komen uw verklaringen hier geenszins mee overeen. Wanneer u zelf wordt bevraagd over wat u deed nadat de bendeleden weg gingen, zegt u dat gedurende vijf minuten ter plekke bleef om te bekomen en vervolgens zegt u dat u naar huis wandelde (CGVS II p. 5). U wordt vervolgens gewezen op de verklaringen van uw man. U antwoordt dat u zich niet herinnert dat u zoiets zou hebben gezegd tegen uw man en dat twee uur een heel lange tijd is. U weet niet of u door uw stress zoiets zou hebben gezegd tegen hem of notie zou hebben verloren van de tijd (CGVS II p. 6). Ondanks de stress die u zou hebben gehad, is een verschil tussen vijf minuten of twee uur dermate groot dat een vergissing hieromtrent weinig aannemelijk is. Bovendien mag redelijkerwijs ook verwacht worden dat jullie dit incident later nog zouden hebben besproken, zeker gezien het de aanleiding was voor jullie om het land te verlaten. Dat jullie bijgevolg zulke verschillende verklaringen afleggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de overval op 9 februari legt uw man verschillende verklaringen af op DVZ en tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde hij op DVZ: "Een auto stopte. Het waren bendeleden van de bende MS13. Ze grepen ons vast en bestalen ons (CGVS xxx Vragenlijst 5). Ook u heeft het op DVZ over meerdere daders en tevens meerdere slachtoffers (CGVS Vragenlijst 5). Uw man wordt er tijdens zijn persoonlijk onderhoud op gewezen dat hij op het CGVS verklaart dat slechts één man hem aanviel en gevraagd hoe het juist zit. Uw man antwoordt dat hij op het moment van zijn interview op DVZ de video – gemaakt van het gebeuren door de beveiligingscamera van uw buur – nog niet had gezien. Door de bedreiging met het wapen was hij in shock. Voor hem voelde het aan alsof iedereen werd aangevallen maar de video bewees hem later het tegendeel. Gevraagd of het niet iets is dat hij na de aanval besprak met zijn vrienden, antwoordt hij simpelweg 'nee'. Gevraagd waarom niet, zegt hij dat hij heel veel moest werken waardoor het moeilijk was om zijn vrienden te zien. Deze verklaringen

overtuigen niet. Gevraagd of zij niet via bericht met elkaar konden communiceren, zegt hij dat eens men getrouwd is men opzij wordt gezet door vrienden. Zulke dingen zijn ingewikkeld en er was geen contact meer. Gelet op de ernst van dit incident overtuigt zijn antwoord absoluut niet. Wanneer vervolgens wordt gevraagd wat uw man en zijn vrienden hebben gedaan na dit incident, blijkt dat ze daar nog één à twee uur hebben gestaan. In die periode probeerden ze de nummerplaat van de auto te identificeren -wat niet lukte- en bespraken ze om eventueel klacht in te dienen (CGVS xxx p. 13). Dat uw man tijdens deze één à twee uur dat hij de situatie met zijn vrienden besprak niet te weten zou zijn gekomen dat hij de enige was die werd aangevallen, is niet aannemelijk. Dat uw man ten tijde van zijn interview op DVZ nog steeds dacht dat hij samen met de anderen was overvallen, en dit door meerdere daders, maar op CGVS plots zijn verklaringen over dit incident volkomen wijzigt, zonder aannemelijke verklaring hiervoor doet ernstig twijfelen aan dit incident.

Jullie leggen een video neer van de overval, die opgenomen zou zijn door de veiligheidscamera van uw buur en die hij uw man zou hebben toegestuurd. Uw man verklaart dat hij de video verkreeg van een buur die daar woonde en die een veiligheidscamera voor zijn woning had. Het contact tussen uw man en jullie buur beperkte zich in de tijd dat jullie nog in Credisa woonden slechts tot begroetingen in de ochtend. Na jullie vertrek uit de wijk onderhielden uw man en jullie buur geen contact (CGVS xxx p. 10). Wanneer jullie enige tijd in België waren – uw man had de video nog niet bekeken ten tijde van zijn interview op de DVZ in september 2020 (CGVS xxx, p. 13) – sprak jullie buurman hem plots aan met de mededeling dat hij hem had herkend op een video van zijn beveiligingscamera, waarna hij hem naar u doorstuurde. Uw man verklaart dat zijn buur hem vertelde dat hij een video had die uw man moest zien, gezien hij aan de hand van de postuur herkende dat het uw man was die werd aangevallen (CGVS xxx p. 10). Dat uw buur jullie, lange tijd na de overval en na jullie vertrek, plots aanspreekt met de melding dat hij uw man via zijn postuur had herkend en de video doorstuurt is enigszins opmerkelijk. Jullie contact voorheen beperkte zich tot groeten uitwisselen en sinds jullie vertrek hadden jullie geen enkel contact meer. Dat hij dit bovendien zou doen zodat jullie aangifte zouden kunnen doen, terwijl jullie reeds lange tijd in België waren zonder plannen om terug te keren, en Salvadoranen, zoals u zegt, schrik hebben dat dergelijk bewijsmateriaal via de politie bij de bendes zou terechtkomen, houdt maar weinig steek (CGVS xxx p. 10). Uw man wordt hierop gevraagd hoe het komt dat jullie buur besliste de video door te sturen, ondanks het gevaar dat dit zou meebrengen (CGVS xxx p. 9). Uw man geeft een vaag antwoord. Zo zegt hij dat hij en jullie buur een gesprek hadden op WhatsApp en hij de video doorgestuurd kreeg. Jullie buur veronderstelde dat jullie niet meer in het land waren, gezien hij jullie daar niet meer zag. Vreemd genoeg herhaalt uw man, zonder antwoord te geven op de vraag, dat elke Salvadoraan het slechtste zou denken bij het overmaken van zo een video en dat het daarom delicate materie is (CGVS xxx p. 9 en p. 10). Uw man wordt nogmaals gevraagd waarom jullie buur een zodanig risico op zich zou nemen, waarop uw man wederom een vaag antwoord geeft. Hij zegt dat jullie buur niet wist hoe het met hem ging en dat hij jullie niet meer in de wijk zag. Zij hadden niet meer dan dat kleine gesprekje op WhatsApp, waarna uw man van hem eiste om alle berichten omtrent de video te wissen. Deze verklaringen overtuigen geenszins voor de vreemde vaststelling dat uw buur deze video lange tijd na de feiten en nadat jullie het land reeds hadden verlaten, plots zou opsturen zodat jullie aangifte zouden kunnen doen.

Dat uw buur jullie deze video plots opstuurt nadat hij u zou hebben herkend is des te opmerkelijker gezien de feiten op verre afstand van de camera plaatsvinden en de betrokken personen bijna onherkenbaar zijn.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw overbuur einde februari in Credisa werd aangesproken door een onbekende die vroeg waar jullie waren. Uw buur antwoordde dat hij geen idee had en dat jullie waarschijnlijk aan het werken waren. Voor zover u weet was dit de enige keer dat zoiets gebeurde (CGVS II p. 8 en p. 9). De loutere vaststelling dat er iemand na jullie vertrek naar jullie vroeg wijst, gezien er geen geloof gehecht wordt aan jullie problemen, bezwaarlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Bovendien zijn er geen enkele aanwijzingen in jullie verklaringen waaruit blijkt dat jullie door een bende gezocht worden.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw man verklaart problemen met bendeleden te hebben gekend op het openbaar vervoer. Hij werd vier keer onderweg naar het werk overvallen (CGVS xxx p. 5). U zelf maakte eveneens één keer een poging tot overval mee op de bus in Soyapango (CGVS I p. 3). De criminaliteit op het openbaar vervoer in El Salvador ligt echter zeer hoog en is van algemene aard; vele Salvadoranen worden er aan blootgesteld. Aan de hand van deze geïsoleerde gevallen op zich, kan u niet aantonen bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade te lopen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De huwelijksakte bewijst dat u en uw man gehuwd zijn, maar heeft geen betrekking op de concrete problemen die jullie kenden. De getuigschriften van werkonbekwaamheid hebben louter betrekking op uw zwangerschap, waardoor u niet in staat was zich te begeven naar DVZ voor uw interview. De mails van het Rode Kruis hebben betrekking op de complicaties die u opliep naar aanleiding van uw bevalling.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van verzoeker werd genomen, luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U woonde sinds 2005 in Ciudad Credisa, gelegen in de stad Soyapango, departement San Salvador. In 2020 nadat u trouwde met uw vrouw (GBMC, CGVS xxx B, O.V. xxx), kwam zij bij u wonen. Daarvoor woonde zij al heel haar leven in Santa Tecla, waar de bende 18 domineert. In Credisa domineert bende MS13. Uw vrouw had geen werk. U zelf werkte vanaf 2017 bij schoenenwinkel (...), gelegen in La Libertad. Jullie hebben beiden nooit eerder concrete problemen gekend met bendeleden vòòr februari 2020. Op 9 februari 2020 kwam u terug van zijn werk rond 21u45. Aan de ingang van de kolonie stonden vier vrienden bij wie u zich voegde en een praatje sloeg. Plots stopte er een voorbijrijdende auto en stapte er een bendelid van MS13 uit die zich rechtstreeks tot u richtte. Hij sloeg u met een pistool op uw hoofd en beval u uw gsm en portefeuille af te geven. U deed dit. Hierop ging de man weg. U bleef nog één à twee uur daar ter plaatse om de situatie te bespreken met uw vrienden en te beslissen of jullie klacht zouden indienen of niet. Uiteindelijk ging iedereen naar huis. U diende geen klacht in.

Op 14 februari 2020 ging uw vrouw op bezoek bij haar moeder in Santa Tecla. Toen zij na afloop van dit bezoek 's avonds terug keerde naar Soyapango, nam zij de bus. Op de bus zaten twee individuen die uw vrouw achtervolgden toen zij afstapte. Zij spraken haar aan en namen haar mee naar een verlaten terrein, waarbij één van hen mes in haar rug duwde. De mannen vroegen uw vrouw wat zij daar deed, waarop zij antwoordde dat zij sinds recentelijk slechts bij u woonde. De mannen geloofden uw vrouw niet, bedreigden haar en beschuldigden haar ervan een verklikster te zijn. Uw vrouw ontkende banden te hebben met de rivaliserende bende en smeekte hen om een kans, waarop zij haar spullen afnamen. Toen ze het adres op haar identiteitskaart zagen, waar nog steeds haar adres in Santa Tecla op stond, verzekerden zij zich er van dat uw vrouw van bende 18 deel uitmaakt. Uw vrouw bleef hen smeken om haar te laten gaan, waarin zij uiteindelijk toestemden. Ze zeiden echter dat ze haar in het oog zouden houden en dat als ze haar daar nog één keer zouden zien, ze haar in stukken zouden hakken.

Toen uw vrouw thuis kwam vertelde ze u alles en zei ze dat ze niet meer in El Salvador wilde wonen. Jullie verzamelden jullie spullen, bestelden een taxi en verhuisden naar uw schoonmoeder die op de vorige woonplaats van u vrouw in Santa Tecla woont.

Op 21 februari 2020 kochten jullie jullie vliegtuigtickets naar Madrid. Op 24 februari 2020 bracht uw broer u en uw vrouw naar Soyapango waar uw oom woont, om enkele koffers voor jullie reis op te halen. Op de terugweg reden jullie voorbij het commerciële centrum en vroegen jullie jullie paspoorten aan. Op 28 februari 2020 kochten jullie jullie vliegtickets van Madrid naar België. Einde februari 2020 vernam u via uw overbuur dat een onbekende aan hem had gevraagd waar de mensen die in het huis tegenover hem –jullie- waren.

U en uw vrouw verlieten El Salvador op 4 maart 2020 en op 5 maart 2020 kwamen jullie aan in België. Op 11 maart 2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, evenals een video over het incident dat u kende en documenten in verband met uw vlucht en hotel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven als uw vrouw. In het kader van haar verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing aangaande deze zelfde motieven luidt als volgt:

" Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U werd dichtbij uw huis tegengehouden door leden van MS13 die, na het zien van uw identiteitskaart met uw oude adres, u met de dood bedreigden indien ze u nog eens daar zagen. U vreest vermoord te zullen worden door leden van bende MS13, omdat zij u er van verdachten tot de rivaliserende bende 18 te behoren. Ten aanzien van uw dochter vreest u dat de bendeleden haar van u zouden afnemen, om u schade te berokkenen. U vreest dat ze haar zouden gijzelen of doden.

Vooreerst dient opgemerkt dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf). Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.

Voorts zijn jullie verklaringen over jullie problemen in El Salvador weinig overtuigend. Zo is jullie eigen gedrag, gelet op de Salvadoraanse context vreemd, waardoor reeds afbreuk wordt gedaan aan de

geloofwaardigheid van uw relaas. Zo is het vreemd dat u trouwde met uw man, waarna u vervolgens naar zijn huis verhuisde maar dat jullie op voorhand niet de nodige stappen ondernamen om problemen met de bendeleden ter plaatse te vermijden (CGVS xxx p. 6). U zelf was nochtans afkomstig van een wijk waar de rivaliserende bende 18 aanwezig was. Wanneer aan uw man wordt gevraagd waarom jullie het adres op uw identiteitskaart niet aanpasten toen u bij hem ging wonen, geeft hij geen overtuigend antwoord. Zo zegt hij dat u al in verwachting was en u moest gaan werken, wat alles zeer moeilijk maakte. Gelet op de ernst van mogelijke problemen is dit niet overtuigend. Uw man verklaart verder dat men dat op voorhand dient te regelen en dat jullie niet wisten dat jullie zoiets zou overkomen. Wanneer hem wordt gevraagd of jullie er bij hadden stilgestaan dat dit voor problemen kon zorgen gezien u uit een zone afkomstig was waar de rivaliserende bende heerste, antwoordt hij van niet. Gevraagd waarom niet, antwoordt hij dat jullie gefocust waren op jullie huwelijk en op de baby in de buik, waardoor jullie niet zo goed konden nadenken (CGVS xxx p. 11). Dit antwoord overtuigt wederom niet. Gezien jullie geboren en getogen zijn in El Salvador en verwacht mag worden dat jullie hierdoor op de hoogte zijn van de potentiële problemen met bendeleden, kan redelijkerwijs enige anticipatie hierop van jullie worden verwacht. Dat uw man verklaart geen besef te hebben gehad van mogelijke problemen doet reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Verder dient in dit verband te worden opgemerkt dat u verklaart dat Soyapango in El Salvador bekend staat als conflictueus, gevaarlijk en risicovol gebied wegens de maras (CGVS I p. 2 en p. 3). Wanneer aan u zelf wordt gevraagd waarom u uw adres niet aanpaste om zo eventuele problemen met bendeleden te vermijden, geeft u eveneens geen overtuigend antwoord. U zegt dat Soyapango gevaarlijk is maar dat de huurprijzen er lager zijn. Uw man woonde er en was er gekend. U dacht niet dat het iets belangrijks was zolang u geen problemen had gehad (CGVS II p. 5). Gelet op uw eerdere verklaringen over de gevaren van Soyapango, is dit weinig aannemelijk. Het gevaar dat mensen lopen die afkomstig zijn uit gebieden waar de rivaliserende bende heerst, wordt eveneens bevestigd door de algemene informatie waarover het CGVS beschikt wat betreft de territorialiteit van bendeleden. Dat jullie niet het initiatief namen om, gelet op deze context, problemen te vermijden is vreemd en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

De bendeleden, die u op een blok van uw huis onderschepten, dreigden u in stukken te hakken indien ze u nog eens in de buurt zouden zien. U verhuisde naar uw moeder in Santa Tecla. U was zeer bang en verliet enkel nog het huis om naar de winkel vlakbij te gaan. Het is dan zeer vreemd dat u wel besliste om samen met uw man koffers op te halen in het huis van zijn oom die in Soyapango woont - aangrenzend aan jullie wijk- waar bende MS13 actief is (CGVS II p.2, p. 3 en p. 4 en CGVS xxx p. 8 en p. 16). Ondanks dat u verklaart dat er bewaking was in de wijk waar uw oom woonde, diende u zich nog steeds wel door MS13 gebied te begeven, wat logischerwijs onvermijdelijk een extra risico voor u met zich meebracht (CGVS II p. 3). U verklaart in eerste instantie dat de enige reden dat u meeding is dat jullie op datzelfde moment jullie paspoorten zouden ophalen. Uw man verklaarde echter tijdens zijn persoonlijk onderhoud dat jullie dit niet met elkaar op voorhand hadden besproken en spontaan het idee kregen om jullie paspoorten op te halen eenmaal jullie onderweg waren naar zijn oom (CGVS xxx p. 16). U wordt hierop gewezen, waarop u plots in tegenstellig tot wat u eerder verklaarde zegt dat het inderdaad niet gepland was, maar dat jullie zich dit slechts bedachten toen jullie in Soyapango waren. Gevraagd om welke reden u dan besliste om mee te gaan voor de koffers gezien jullie het ophalen van de paspoorten niet hadden gepland, zegt u dat u ook graag zelf de koffers wilde uitkiezen (CGVS II p. 11). Ten eerste doen uw eigen tegenstrijdige verklaringen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas. Dat u ten tweede een dermate angst voor uw leven zou kennen en zich enkel nog zou begeven naar de winkel die naast het huis van uw moeder lag, maar dat u tegelijkertijd terug zou keren naar Soyapango en zich door gebied van MS13 zou begeven om koffers uit te kiezen is niet aannemelijk. Bovendien verklaart uw man tijdens zijn interview dat u de auto niet uitstapte en dat hij en zijn broer slechts valiezen ophaalden en de auto weer binnen stapten (CGVS xxx p. 16). Dit verschil in verklaringen komt de geloofwaardigheid van uw relaas eveneens niet ten goede.

Wat dit betreft is het eveneens zeer vreemd dat uw man verklaart niet te weten welke bende heerst in de buurt van zijn oom. Gevraagd aan hem of dat niet iets belangrijks was voor jullie om uit te zoeken op voorhand, zegt hij slechts dat jullie overdag gingen en dat het jullie niet belangrijk leek omdat jullie slechts de koffers gingen ophalen (CGVS xxx p. 16). Dit is niet overtuigend. U kende namelijk concrete problemen in Soyapango met bende MS13, die u er van verdacht tot de rivaliserende bende te behoren en die u dreigden te vermoorden indien ze u nog eens zouden zien. Dat uw man in deze context geen weet zou hebben over de aanwezige bende in de buurt van zijn oom, maar slechts onvoorbereid samen met u naar daar zou gaan is gelet op de vrees voor jullie leven weinig aannemelijk. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Uw man legt verder inconsistente verklaringen af over het door u meegemaakte incident. Zo verklaart hij het volgende: "Ze zeiden dat ze haar daar niet meer wilden zien en als ze haar daar toch zouden zien, zouden ze haar in stukjes hakken en zou niemand ooit nog iets over haar horen. Dus twee uren later, ze

hadden haar identiteitskaart afgenomen en haar rugzak. Ik weet goed nog dat mijn vrouw een rode bloes aanhad en een zwarte broek en na twee uur zijn die mannen vertrokken” (CGVS xx/xxx , p. 8). Gezien het vreemd is dat dit incident twee uur zou hebben geduurd wordt uw man hiernaar gevraagd waarop hij volstrekt andere verklaringen aflegt: “Ze zeiden dan nadat ze haar de waarschuwing hadden gegeven dat ze moest wachten tot zij weg waren en zij heeft daar dan twee uur gewacht opdat zij niet zouden terugkomen” (CGVS xx/xxx , p. 14). Dergelijke strijdige verklaringen doen ernstige twijfels rijzen. Uw daaropvolgende verklaringen roepen verdere vragen op: “Dat was een gewoonte die wij hadden in ons huis met onze vrienden. Wij wachtten altijd opdat wij zeker zouden zijn dat zij niet zouden terugkomen.” (CGVS xx/xxx , p. 14). Dat u twee uur zou wachten op die plaats is vreemd. Dat u dit zou doen om zeker te zijn dat ze niet terug zouden komen houdt voorts maar weinig steek. Uw man verduidelijkt deze vreemde “gewoonte” op geen enkele manier.

Bovendien komen uw verklaringen hier geenszins mee overeen. Wanneer u zelf wordt bevraagd over wat u deed nadat de bendeleden weg gingen, zegt u dat gedurende vijf minuten ter plekke bleef om te bekomen en vervolgens zegt u dat u naar huis wandelde (CGVS II p. 5). U wordt vervolgens gewezen op de verklaringen van uw man. U antwoordt dat u zich niet herinnert dat u zoiets zou hebben gezegd tegen uw man en dat twee uur een heel lange tijd is. U weet niet of u door uw stress zoiets zou hebben gezegd tegen hem of notie zou hebben verloren van de tijd (CGVS II p. 6). Ondanks de stress die u zou hebben gehad, is een verschil tussen vijf minuten of twee uur dermate groot dat een vergissing hieromtrent weinig aannemelijk is. Bovendien mag redelijkerwijs ook verwacht worden dat jullie dit incident later nog zouden hebben besproken, zeker gezien het de aanleiding was voor jullie om het land te verlaten. Dat jullie bijgevolg zulke verschillende verklaringen afleggen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de overval op 9 februari legt uw man verschillende verklaringen af op DVZ en tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Zo verklaarde hij op DVZ: “Een auto stopte. Het waren bendeleden van de bende MS13. Ze grepen ons vast en bestalen ons (CGVS xxx Vragenlijst 5). Ook u heeft het op DVZ over meerdere daders en tevens meerdere slachtoffers (CGVS Vragenlijst 5). Uw man wordt er tijdens zijn persoonlijk onderhoud op gewezen dat hij op het CGVS verklaart dat slechts één man hem aanviel en gevraagd hoe het juist zit. Uw man antwoordt dat hij op het moment van zijn interview op DVZ de video – gemaakt van het gebeuren door de beveiligingscamera van uw buur – nog niet had gezien. Door de bedreiging met het wapen was hij in shock. Voor hem voelde het aan alsof iedereen werd aangevallen maar de video bewees hem later het tegendeel. Gevraagd of het niet iets is dat hij na de aanval besprak met zijn vrienden, antwoordt hij simpelweg ‘nee’. Gevraagd waarom niet, zegt hij dat hij heel veel moest werken waardoor het moeilijk was om zijn vrienden te zien. Deze verklaringen overtuigen niet. Gevraagd of zij niet via bericht met elkaar konden communiceren, zegt hij dat eens men getrouwd is men opzij wordt gezet door vrienden. Zulke dingen zijn ingewikkeld en er was geen contact meer. Gelet op de ernst van dit incident overtuigt zijn antwoord absoluut niet. Wanneer vervolgens wordt gevraagd wat uw man en zijn vrienden hebben gedaan na dit incident, blijkt dat ze daar nog één à twee uur hebben gestaan. In die periode probeerden ze de nummerplaat van de auto te identificeren -wat niet lukte- en bespraken ze om eventueel klacht in te dienen (CGVS xxx p. 13). Dat uw man tijdens deze één à twee uur dat hij de situatie met zijn vrienden besprak niet te weten zou zijn gekomen dat hij de enige was die werd aangevallen, is niet aannemelijk. Dat uw man ten tijde van zijn interview op DVZ nog steeds dacht dat hij samen met de anderen was overvallen, en dit door meerdere daders, maar op CGVS plots zijn verklaringen over dit incident volkomen wijzigt, zonder aannemelijke verklaring hiervoor doet ernstig twijfelen aan dit incident.

Jullie leggen een video neer van de overval, die opgenomen zou zijn door de veiligheidscamera van uw buur en die hij uw man zou hebben toegestuurd. Uw man verklaart dat hij de video verkreeg van een buur die daar woonde en die een veiligheidscamera voor zijn woning had. Het contact tussen uw man en jullie buur beperkte zich in de tijd dat jullie nog in Credisa woonden slechts tot begroetingen in de ochtend. Na jullie vertrek uit de wijk onderhielden uw man en jullie buur geen contact (CGVS xxx p. 10). Wanneer jullie enige tijd in België waren – uw man had de video nog niet bekeken ten tijde van zijn interview op de DVZ in september 2020 (CGVS xxx, p. 13) – sprak jullie buurman hem plots aan met de mededeling dat hij hem had herkend op een video van zijn beveiligingscamera, waarna hij hem naar u doorstuurde. Uw man verklaart dat zijn buur hem vertelde dat hij een video had die uw man moest zien, gezien hij aan de hand van de postuur herkende dat het uw man was die werd aangevallen (CGVS xxx p. 10). Dat uw buur jullie, lange tijd na de overval en na jullie vertrek, plots aanspreekt met de melding dat hij uw man via zijn postuur had herkend en de video doorstuurt is enigszins opmerkelijk. Jullie contact voorheen beperkte zich tot groeten uitwisselen en sinds jullie vertrek hadden jullie geen enkel contact meer. Dat hij dit bovendien zou doen zodat jullie aangifte zouden kunnen doen, terwijl jullie reeds lange tijd in België waren zonder plannen om terug te keren, en Salvadoranen, zoals u zegt, schrik hebben dat dergelijk bewijsmateriaal via de politie bij de bendes zou terechtkomen, houdt maar weinig steek (CGVS xxx p. 10). Uw man wordt hierop gevraagd hoe het komt dat jullie buur besliste de

video door te sturen, ondanks het gevaar dat dit zou meebrengen (CGVS xxx p. 9). Uw man geeft een vaag antwoord. Zo zegt hij dat hij en jullie buur een gesprek hadden op WhatsApp en hij de video doorgestuurd kreeg. Jullie buur veronderstelde dat jullie niet meer in het land waren, gezien hij jullie daar niet meer zag. Vreemd genoeg herhaalt uw man, zonder antwoord te geven op de vraag, dat elke Salvadoraan het slechtste zou denken bij het overmaken van zo een video en dat het daarom delicate materie is (CGVS xxx p. 9 en p. 10). Uw man wordt nogmaals gevraagd waarom jullie buur een zodanig risico op zich zou nemen, waarop uw man wederom een vaag antwoord geeft. Hij zegt dat jullie buur niet wist hoe het met hem ging en dat hij jullie niet meer in de wijk zag. Zij hadden niet meer dan dat kleine gesprekje op WhatsApp, waarna uw man van hem eiste om alle berichten omtrent de video te wissen. Deze verklaringen overtuigen geenszins voor de vreemde vaststelling dat uw buur deze video lange tijd na de feiten en nadat jullie het land reeds hadden verlaten, plots zou opsturen zodat jullie aangifte zouden kunnen doen.

Dat uw buur jullie deze video plots opstuurt nadat hij u zou hebben herkend is des te opmerkelijker gezien de feiten op verre afstand van de camera plaatsvinden en de betrokken personen bijna onherkenbaar zijn.

Voorts dient te worden opgemerkt dat uw overbuur einde februari in Credisa werd aangesproken door een onbekende die vroeg waar jullie waren. Uw buur antwoordde dat hij geen idee had en dat jullie waarschijnlijk aan het werken waren. Voor zover u weet was dit de enige keer dat zoiets gebeurde (CGVS II p. 8 en p. 9). De loutere vaststelling dat er iemand na jullie vertrek naar jullie vroeg wijst, gezien er geen geloof gehecht wordt aan jullie problemen, bezwaarlijk een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Bovendien zijn er geen enkele aanwijzingen in jullie verklaringen waaruit blijkt dat jullie door een bende gezocht worden.

Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat uw man verklaart problemen met bendeleden te hebben gekend op het openbaar vervoer. Hij werd vier keer onderweg naar het werk overvallen (CGVS xxx p. 5). U zelf maakte eveneens één keer een poging tot overval mee op de bus in Soyapango (CGVS I p. 3). De criminaliteit op het openbaar vervoer in El Salvador ligt echter zeer hoog en is van algemene aard; vele Salvadoranen worden er aan blootgesteld. Aan de hand van deze geïsoleerde gevallen op zich, kan u niet aantonen bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade te lopen.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De huwelijksakte bewijst dat u en uw man gehuwd zijn, maar heeft geen betrekking op de concrete problemen die jullie kenden. De getuigschriften van werkonbekwaamheid hebben louter betrekking op uw zwangerschap, waardoor u niet in staat was zich te begeven naar DVZ voor uw interview. De mails van het Rode Kruis hebben betrekking op de complicaties die u opliep naar aanleiding van uw bevalling."

U haalt voor de rest tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud geen andere problemen aan. Bijgevolg kan u evenmin een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit die hier niet onmiddellijk betwist wordt. Op de video is te zien hoe iemand door een persoon wordt geslagen. Er werd reeds geoordeeld dat uw verklaringen over deze overval en over de video zelf de geloofwaardigheid van het incident onderuithalen. U bent ook niet te herkennen op de video. De documenten over uw vlucht en hotel hebben een betrekking op de problemen die u kende, waardoor ze de geloofwaardigheid er van ook niet kunnen vaststellen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te

verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de samenhang

De verzoekende partijen zijn met mekaar gehuwd. Zij beroepen zich op dezelfde vluchtmotieven.

De bestreden beslissingen verwijzen grotendeels naar dezelfde motieven. Daarenboven wordt in de verschillende bestreden beslissingen ook naar de onderlinge verklaringen van de verzoekers verwezen. De verzoekschriften tegen de bestreden beslissingen zijn gelijkkludend. Zij bevatten dezelfde middelen en dezelfde uiteenzetting die in wezen een bespreking en weerlegging inhouden van de motieven van de bestreden beslissingen.

Gelet op deze feitelijke omstandigheden is de Raad van oordeel dat de twee beroepen een zodanige graad van samenhang vertonen dat het in het kader van een goede rechtsbedeling gepast voorkomt deze samen te voegen.

3. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekers geven aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissingen en tracht deze te weerleggen.

Zij wijzen tevens op de (humanitaire) situatie in El Salvador. Zij geven in dit verband aan dat het rapport van de verwerende partij verouderd is en achterhaald. Verzoekers werpen nog op dat rekening moet worden gehouden met de gevolgen van de COVID-19-pandemie, onder meer op socio-economisch vlak. Zij vrezen dat zij geen werk zullen hebben en zij niet de noodzakelijke zorgen zullen kunnen krijgen indien zij besmet raken met deze ziekte.

Verzoekers voegen de “Country policy and information note” van 2021 toe.

4. De verwerende partij maakt op 11 oktober 2021 aanvullende nota's over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire” van 13 juli 2021.

5. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige

schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

7. Beoordeling

7.1. Verzoeker is afkomstig van Ciudad Credisa, gelegen in de stad Soyapango. Verzoekster is afkomstig van Santa Tecla. Verzoeker verklaart dat Ciudad Credisa, gelegen in de stad Soyapango onder controle staat van de MS13, terwijl verzoekster verklaart dat Santa Tecla onder controle staat van de bende 18. Sinds 21 januari 2020 woont verzoekster samen met verzoeker in Ciudad Credisa, gelegen in de stad Soyapango. Verzoeker verklaart dat ze mekaar in 2017 ontmoet hebben op het werk, daarna een relatie begonnen zijn en dat hun werkgever dit na een jaar ontdekt heeft (NPO verzoeker, p.6).

Op 14 februari 2020, nadat verzoekster bij haar moeder in Santa Tecla op bezoek gegaan is, wordt verzoekster op het moment dat ze van de bus afstapte gevolgd door twee individuen. Zij hebben haar aangesproken en meegenomen naar een verlaten terrein, waarbij er één van hen een mes in haar rug geduwd heeft. De mannen vroegen wat ze daar deed, waarop ze geantwoord heeft dat zij recentelijk bij haar man woonde. De mannen geloofden haar niet, bedreigden haar en beschuldigden haar ervan een verklikster te zijn. Verzoekster ontkende banden te hebben met de rivaliserende bende en smeekte hen om een kans, waarop zij haar spullen afnamen. Toen ze het adres op haar identiteitskaart zagen, waar nog steeds haar adres in Santa Tecla op stond, verzekerden zij zich er van dat verzoekster van bende 18 deel uitmaakt. Verzoekster bleef hen smeken om haar te laten gaan, waarin zij uiteindelijk toestemden. Ze zeiden echter dat ze haar in het oog zouden houden en dat als ze haar daar nog één keer zouden zien, ze haar in stukken zouden hakken.

7.2. Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijks leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, diverse (seksuele) geweldplegingen en (gedwongen) rekrutering (zie bv. COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020 (hierna: COI Focus 12 oktober 2020); UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador, maart 2016).

Uit de landeninformatie kunnen een aantal potentiële risicoprofielen worden onderscheiden die slachtoffer kunnen worden van bendegeweld zoals, onder meer: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. verzet tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenactivisten, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politieagenten en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Ook jonge vrouwen, meisjes en kinderen en jongeren in specifieke omstandigheden, bv. wanneer zij afkomstig zijn van wijken waar bendes opereren, of met een specifiek profiel behoeven een verhoogde aandacht (UNHCR guidelines, p. 35-36; COI Focus 12 oktober 2020, p. 18-22).

Of een verzoeker die valt onder een bepaald risicoprofiel nood heeft aan internationale bescherming is evenwel afhankelijk van de specifieke en individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (“*may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case*”; “*Not all persons falling within the risk profiles outlined in this Section will necessarily be found to be a refugee.*”; “*Depending on the particular circumstances of the case (...)*”, p. 28-29 e.v.).

Het risico voor een verzoeker om slachtoffer te worden van bendegegeweld moet aldus *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

Er mag dan ook van een verzoeker worden verwacht dat hij op zijn persoon betrokken elementen of feiten aanreikt die relevant kunnen zijn in het kader van de beoordeling van de gegrondheid van de vervolgingsvrees dan wel het reëel risico op ernstige schade, zoals, onder meer, zijn achtergrond, ervaringen, activiteiten en familiesituatie (UNHCR Guidance note on refugee claims relating to victims of organized gangs, maart 2010, pt. 20).

Bij de beoordeling van de redelijke waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging dan wel het reëel risico op ernstige schade, moeten zijn specifieke en individuele omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador, zoals beschreven in objectieve bronnen.

7.3. De commissaris-generaal is van oordeel dat omwille van het gegeven dat verzoekers geen initiatief genomen hebben om problemen te vermijden terwijl verzoekers in El Salvador geboren en getogen zijn en ze zelf wijzen op sterke aanwezigheid van bendes in Soyapango, dat verzoekers na hun vlucht uit Soyapango teruggekeerd zijn naar een wijk waar MS13 actief is om bagages uit te kiezen en dat verzoeker verklaard heeft dat verzoekster pas twee uur na het incident huiswaarts gekeerd is, terwijl verzoekster verklaart dat ze dit eerder gedaan heeft.

7.4. *In casu* dient verder onderzocht te worden of verzoekers afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, daar uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de bewegingsvrijheid van burgers sterk is beperkt omwille van de territoriale controle van bendes over bepaalde wijken. De bendes oefenen immers in hun wijken een doorgedreven sociale controle uit, onder meer door het opvragen van identiteitskaarten om adressen te controleren, waardoor het moeilijk is om zich te bewegen van een wijk onder controle van een bepaalde bende naar een wijk onder controle van een andere bende. Bendes laten gewoonlijk geen personen toe in hun wijken wanneer deze personen afkomstig zijn uit andere wijken onder controle van een rivaliserende bende (zie bv. UNHCR guidelines, p. 26-27; COI Focus 12 oktober 2020, p. 27-28). Verder blijkt dat personen die wonen in gebieden die gelden als een onzichtbare grens tussen gebieden van rivaliserende bendes, of die wonen in gebieden waar de controle door een bende wordt betwist door een andere bende, een verhoogd risico lopen om er, soms door beide kanten, van te worden verdacht banden te hebben met de rivaliserende bende (UNHCR guidelines, p. 29-30). De commissaris-generaal heeft de aannemelijkheid van verzoekers' verklaringen niet beoordeeld in het licht van deze specifieke en algemene objectieve landeninformatie (zie EASO, Judicial analysis ‘*Evidence and credibility assessment in the context of the Common European Asylum System*’, 2018, p. 76).

7.5. Voorts heeft de protection officer verzoekers niet grondig bevraagd over hoe zij sinds het begin van hun relatie in El Salvador op praktische wijze zijn omgegaan met het gegeven dat zij afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, of zij zich de risico's hebben gerealiseerd, voorzorgsmaatregelen namen of bepaalde strategieën hanteerden om elkaar te kunnen ontmoeten. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat ze mekaar op het werk ontmoet hebben, naar de film gingen, wandelden in het park en verzoeker naar verzoekster ging (NPO verzoeker, p.6). Er werden geen verdere vragen over het verloop van deze activiteiten gesteld en hoe vaak hij naar haar huis ging. Verzoekster is helemaal niet bevraagd over de activiteiten die zij deed met verzoeker vooraleer zij getrouwd waren of hoe vaak hij haar bezocht. Ook is het geenszins duidelijk of verzoekster al eerder naar Soyapango gegaan is. Er werd enkel aan verzoekster gevraagd wat zij op voorhand wist over Soyapango, vooraleer ze verhuisde, waarom ze gekozen hebben om daar te wonen en hoe zij de aanwezigheid van de bendeleden in de wijk ervoer (NPO verzoekster van 12 februari 2021, p. 3).

Echter een situatie zoals die van verzoekers, met name koppels die afkomstig zijn uit rivaliserende wijken, moet toch regelmatig voorkomen zodat de vraag rijst wat deze koppels, die zich op voorhand

toch bewust moeten zijn van de risico's, dan in zulke situatie gewoonlijk doen dan wel welke alternatieven of strategieën zij hebben om aan zulke risico's te ontkomen.

7.6. Gelet op wat voorafgaat acht de Raad bijkomend onderzoek van bovenstaande elementen nodig om op correcte wijze de geloofwaardigheid en aannemelijkheid van hun vluchtrelaas te kunnen beoordelen.

Gezien de grenzen van de ondervraging tijdens de terechtzitting en gelet op ontbreken van verdere mogelijkheden tot onderzoek van voormelde elementen, kan de Raad in deze stand van zaken verzoekers' beschermingsverzoeken niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep.

In acht genomen wat voorafgaat, mede in aanmerking genomen dat de Raad niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moeten de bestreden beslissingen worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De beslissingen genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 mei 2021 worden vernietigd.

Artikel 3

De zaken worden teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS